

Sıkıldım

– *SİLGİSİZce* · 28 Ekim 2019

öyle kocaman kocaman sözler yazmak istemiyorum... sosyal bir mesaj verme günümde de değilim.akıl vermek yol göstermek gibi kendime öyle bilmiş bilmiş rollerde vermek gelmiyor içimden. uzun zamandır parmaklarımın içimdeki samimiyeti yazıya dökmediğini fark ettim... sözcükleri sanki sadece sosyal medyada ..ay çok güzelsin... ne güzel bir resim... afiyet olsun gibi kısa ve sanki zorunluymuşum yorumları için kullanıyorum... hayırlı cumalar.... günaydınlar.... mutlu pazarlar... iyi ki doğdun... kelimeler ne kadar samimi gözükse de ruhsuz ve tek düzey.. ifade ettiği şey harici hiç bir anlamı ve sıcaklığı yok ... oysa şöyle samimi içten 1950 ler de ki gibi mektup yazmak geliyor içimden...küçüklerin gözlerinden büyüklerin ellerinden öpüp lavanta kokusu damlatıp zarfa koymak sonra hiç bilmediğim bir geleceğe postalamak istiyorum...yada şöyle ucunu hafif yaktığım cümlelere kocaman bir aşkı gizlediğim göz yaşının damlayıp kuruduğu ve ardında bıraktığı o sarımtırak iz olan özlemlerle yüreğe postalanan bir mektup yazmak istiyorum... yada yada şöyle kısacık ama çok büyük anlamı olan bir şiir yazmak istiyorum. kelimelerin gücüne inanan biri olarak.. o güçlü kelimelerle oynamak evirip çevirmek içine gizli anlamlar yerleştirip okuyanın yüreğini pare pare etmek istiyorum.... öyle yavan öylesine kelimelerin ve cümlelerin hoyratça ziyan edildiği ... kopyala yapıştır kelimelerin anlam dışı sarf edildiği bir dünyada öyle bir şeyler yazmak istiyorum ki soğukta üşüyenin içi ısınsın... aç olanın karnı doysun... aşka inanmayan biri aşka inansın... ağlayan biri gülümsesin... yazmanın büyüsü okumanın keyfine vardırınsın...işte öyle.....yazmak istiyorum yazmış olmak için değil uzayda dolaşan gereksiz o soğuk sözcüklerden sıkıldığım için ..... samimi içten silgisizce yazmak istiyorum.....

silgisizce